

Sygn. akt IV CSK 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Z. S.
przeciwko Z. S.1
o ustanowienie rozdzielności majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 12 września 2014 r., sygn. akt II Ca 608/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Zarówno sformułowane zagadnienie prawne dotyczące problemu dotyczącego wzajemnego stosunku orzeczenia rozwodu z obustronnej winy stron i możliwości powoływania się na naruszenie zasad współżycia społecznego w sprawie o ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną, jak i argumentacja pozwanej powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla wyniku sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP, nr 15 - 16, poz. 243). Wbrew twierdzeniu skarżącej Sąd drugiej instancji nie wyraził poglądu, że w razie orzeczenia rozwodu z winy obu stron nie jest dopuszczalne podnoszenie zarzutu naruszenia zasad współżycia społecznego, ale rozważył zarzuty pozwanej i uznał,

że brak było obiektywnych dowodów je potwierdzających, zaś ocena materiału dowodowego uchyla się spod kontroli Sądu Najwyższego z mocy art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 *in fine* k.p.c. Ponadto ocena, czy zachodzi nadużycie prawa, dokonywana jest na podstawie wszystkich okoliczności sprawy i z uwagi na jej uznaniowy charakter jest przejawem dyskrejonalnej władzy sądu *meriti*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).